

[Carl F. Madsen.]

mes i endnu større Omfang, hvis den danske Lovgivning med Hensyn til et ugentligt Hviledøgn ændredes saaledes, at den omfattede samtlige de i Konventionens Artikel 1 nævnte industrielle Virksomheder.“

Men selv om vor Lovgivning altsaa ikke omfatter alt det, som Konventionen indeholder, saa mener Thomas ikke desto mindre, at man meget vel kan ratificere Konventionen, uden at man derfor behøver at gaa til en Ændring af vor Lovgivning.

Vedrørende Spørgsmaalet om Landarbejderes Forenings- og Organisationsret er der jo i den Betænkning, der i sin Tid fremkom fra Folketinget, refereret til, hvad man har spurgt om — det kan jo ogsaa findes andre Steder. Det hedder her, at gennem Socialministeriet har Udvalget til det internationale Arbejdsbureau i Genève rettet det Spørgsmaal, hvorvidt der ved Konventionens Artikel 1 var tilsigtet at skabe en særlig Organisationsret for Arbejdere udover den almindelige Foreningsfrihed, som er hjemlet i den danske Grundlovs § 85. Herpaa svarer Arbejdsbureauet, at det fremgaar klart af de Forhandlinger, som er ført ved Konventionens Vedtagelse, at Konferencen ikke har villet sikre Landbrugsarbejdere specielle Forenings- og Organisationsrettigheder, men simpelt hen sikre disse Nydelsen af de samme Rettigheder, som af forskellige Landes Lovgivinger er tilstaaet Industrierbejdere. Bureauet udtaler, at det ved en Gennemgang af Grundlovens § 85 har bemærket, at denne ikke indeholder Indskrænkninger af nogen Art med Hensyn til Landbrugsarbejdere, og at Paragraffen saaledes efter Bureauets Mening fuldt ud opfylder Konventionens Krav.

Med Hensyn til Konventionen angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde er der i Udvalget, siges der, rejst Tvivl om, hvorvidt den bestaaende Lovgivning fyldestgør Konventionens Bestemmelser, og der er derfor sendt følgende Spørgsmaal til Erklæring hos Bureauet: 1) Hvorvidt Udskrivning af Skolen for det fyldte 14de Aar — hvilken Udskrivning formentlig ofte foretages for at anvende det paagældende Barn til erhvervs-mæssigt Arbejde — er forenelig med Konventionsforslagets Artikel 1. 2) Hvorledes Udtrykket „otte Maaneder“ i Artikel 1 skal forstaas, om det er 245 Skoledage, fordelte paa Aarets tolv Maaneder, eller om det er 8 Maaneders uafbrudt Skole-

undervisning, eventuelt delt ved samlede Ferier. 3) Hvorvidt Begrebet „lettere Landbrugsarbejde“ og „lettere Høstarbejde“ i Artikel 2 skal fortolkes af en national eller international Myndighed. Arbejdsbureauets Erklæring, der er meget omfattende, gaar i Hovedsagen ud paa:

„ad 1) I de Tilfælde, hvor Børn, der i Sommerhalvaaret fylder 14 Aar, men ved den foregaaende Foraarsprøve har godtgjort at have naaet Skolens Maal, og som faar Tilladelse til „paa Grund af særlige Forhold i Hjemmet“ (Citat fra Skoleloven af 1904) at forlade Skolen 2 eller 3 Maaner, før de fylder 14 Aar, mener Bureauet ikke, at denne Tilladelse gør Indgreb i det Princip for Skolegang, som Konventionens Artikel 1 opstiller.

ad 2) Bureauet udtaler, at Udtrykket „den aarlige Skolegang“ i nævnte Artikel skal forstaas som en Periode paa 8 Maaneders Undervisning, hvad enten denne Periode falder ud i eet eller deles med Ferier, der tilsigter at lette Udførelsen af visse Landbrugsarbejder. Artikel 2 har ikke fastsat nogen Grænse for Antallet af Skoledage indenfor den Undervisningsperiode, som er fastsat, og ingen Stat, som ratificerer Konventionen, paatager sig derfor nogen Forpligtelse med Hensyn hertil.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den her i Landet gældende Skolelovgivning (herunder den saakaldte vestjydske Skoleordning) er i Overensstemmelse med Konventionen om Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde, besvarer Arbejdsbureauet dette bekræftende, undtagen for saa vidt angaar den særlige Bestemmelse i den vestjydske Skoleordning, der tillader, at ældste Klasse kun søger Skolen de 6 Vintermaaneder og yngste Klasse kun de 6 Sommermaaneder. Bureauet mener imidlertid under Hensyn til, at denne Ordning kun er gældende faa Steder og kun omfatter et ganske ringe Antal Børn, samt at den, hvad Timeantallet angaar, kommer paa Højde med, ja, maaske endog overstiger en 8 Maaneders Undervisningsperiode med et mindre dagligt Timeantal, at kunne se bort fra, at den ikke helt stemmer med Konventionens Bestemmelse om, at den aarlige Skolegang skal omfatte en Periode paa mindst 8 Maaneder. Bureauet mener derfor, at det vil være tilstrækkeligt, naar der i de aarlige Rapporter, som Danmark efter Fredstraktatens Artikel 408 er forpligtet til at indsende angaaende Gennemførelsen af